

LBRIS

We know
books

Elena-Maria Cernăianu

PLAJA CU ÎNGERI

Braşov
2023

Calea	5
Și.....	6
Primăvara	8
Patimi fără săptămână	11
Ea vine	13
Înțelesuri fără de-nceput	15
Povestitoare iarnă	17
Candela	18
Atunci	19
Clipa	20
Gând	21
Sunt o poveste	22
Gând însingurat	23
Pe vastele ninsori	24
Chemarea stelelor	25
Fir de Lună	26
Abisala atingere	27
Botezul în Iordan	28
Înțelegerea din cânt	30
Sonata Kreutzer	31
Toamna	33
Ghiontul adumbrit al toamnei	35
Pământul este încă bun	36
Frământări de începuturi	37
Pe insula în care	38
Târgul de sare	40
Aștept	41
Ploaia	42
Gândul arde-n ruguri de lumini	44
Îmbrățișează-mă	45

Cu gust de echinocțiu însetat	46
Mă clatin	47
Alegerea	49
Îmbunătă de umbra ei	50
Zidul creștea alb	51
Acolo unde	52
Salutul cel de toate zilele	54
Tatălui meu	56
Visul de aur	60
Atâtea semne de-ntrebare	62
Culege-mi gândul	63
Și tot râdeam	64
Prin apa rece din Upanishade	65
Inelul de răgaz	67
Prin ziduri de timp	68
Shangri-La	69
Clipa când râdeai cu mine (mamei mele)	71
Răzbunarea mielului	73
Sâmbăta paștilor	74
Glasul tăcerilor	76
Brainstorming	77
Pământul a tăcut	79
Privirea vagă	82
Nimicul este mare	83
Îngeri rătăciți	84
Lumina de cireș	86
Lumina Învierii	87
Meditație	89
Mă plimb cu umbra mea	91
Visul din Decembrie	92
Anotimpul înțelegerii	94
Pe malul celălalt	96

Cât e de mică lumea mare	99
Noaptea din răsad	101
Dorința	103
În hohote râdeam	105
Desculț pe malul mării	107
Soroc	109
Ceața	111
Neștiuta zi	112
Marea Ființă	113
Zariștea din floare	117
Muntele de vant	118
Se scriu timpurile	119
Aievia	120
Suprema călătorie	121
Pe drumul care duce la Emaus	124
Eu cu tine și cu ei	126
Nu mai știi drumul înapoi	127
Strop de ploaie	128
Adâncul cheamă adânc departarea	129
Critici și criticați	130
Iertare	132
Cea mai micuță stea	133
În al nopții suflet mare	135
Stihia	136
Aici și Acum	137
Atingeri abisale	139
Splendoarea unei zile	141
Străbunilor	142

Ție, seminție de Nyparuga,
ție, odraslă regească a imperiului uitat,
freamăt păstrat în candelă încercănate,
petale albe osândite la păcat.

Rămase sunt pe cale oracole și sfincși,
cronica vieții înscrisă în Akasha,
nedeslușita trudă a timpului crescut în ametist,
perdeaua zărilor țesută în inel de Înger.

Un deget de Lumină zburdat din răsărituri
despică tainic întunecate aripi plutitoare,
prin transparențe vag tremurătoare
coboară în culcușul boabelor de rouă
și se preface în pulbere de aur.

Se-ncolăcesc, se-adună, se-nșiră, se desfac,
atâtea umbre care cer să le împac...

Pedeapsa râde în Soarele amiezii
și ține echilibrul între ieri și mâine,
astăzi e timp sacerdotal,
când fluturi mici, albaștri, în angelic strai,
răzbat pe calea culorilor celeste,
din darul florilor de mai.

Învăluită-n violetul cerului din mine,
cuprinsă de-nserarea fără margini,
o adiere plină de trecut se zvârcolea în jurul meu
să adumbrească din argintu-i revărsarea.

Tresar absurd și-mi amintesc de mine,
încet, pe câmp profan, răsare-un Înger de Lumină...

Mă mistuie tăcerea albă a timpului stăpân,
prundișul se prefiră pe obrajii mei,
deasupra țărnelor îndepărtate veghează astrul;

nu am știut să îmi întâmpin anii,
nici bucuriile nu am știut să le adun,
din lacrimi am crescut o mare,
în care mă prefac că știu să înot
și din tristeți mi-am împletit
raze de soare,
închipuie aripi pe cerul unei vieți....

câtă eroare! câtă splendoare!
câtă-ntâmplare!
să cazi în iad, apoi să te înalți spre Soare,
sunt liberă!

sunt liberă să mă scufund în noapte sau în zi,
ca-n pântecul în care am devenit copil,

sunt liberă să îndrăznesc ce n-am gândit vreodată,
sunt liberă să mă avânt în galaxii evoluat,
sunt liberă să ating din ne-nceputa zare,
sunt liberă să gust dintr-o visare,
sunt liberă să cred oricând în început,
să cred în nemurire, poate,
sunt liberă să te iubesc pe tine, Libertate!
sunt liberă și...

Vreau să-ți dăruiesc din Primăvara mea,
născută odată cu mine,
de mult,
din timpuri milenare
despletite pe umerii goi ai Pământului
știutor că sosise momentul
primei îmbrățișări.

De-atunci,
ea dăinuie în mine
zeloasă și zglobie,
neprihănită se mlădie
cu pași grăbiți de nalbă,
când tălpile-i foșnesc prin iarbă,

în râuri de ie,
adie cântecul de ciocârlie,
glasurile se-ntețesc
până sus în vie;

salcia pe mal se-nclină
cu flori galbene-verzui,
mâțișorii te îmbie
să-i culegi pe drum;

mai încolo, în brădet
e gâlceavă mare,
Trompețel și Trompețica

Gândul Primăverii desenat
cu aripi verzi, înzăpezite
în viul rădăcinilor adânc înfipite
prin parcuri și livezi,

dospește tihna dulcilor amiezi-
nălbite de atâta floare,
când gâzele strănută
trezite-n promisiuni de Soare...

Smerită așteptare...
din turle obosite
de dangătul chemării
începe să răsune
glasul solemn
al unui început,
prin șoaptele tăcerii
cu mâini întinse
spre lumânări aprinse
curg bucuriile-nvierii....

Freamătul nopții topit în visare,
privesc spre cer
și urc în contemplare,
colindul vântului sortit
s-ajungă până-n Ursa Mare,
să ațipească greierii pe drum
de-atâta încântare!
zefirul tainic atinge petale;

doi ochi mă-ndeamnă să culeg narcise,
să le așez pe altarul cu foile nescrise
și lumânări aprinse,
unde veghează niște ghiocei,
pe câmpul presărat cu țâșnet de miei...

Cântarea Cântărilor îmi amintește:

“Hai să fugim!”

De ce și de cine?

oricum,

Primăvara aleargă spre mine

și cântecul mierlei zvonește bucurie,

prin verdele crud al frunzelor de păpădie,

deasupra copaci atinși de cununie;

petală cu petală,

din izbucnirea ei

îți dăruiesc și ție

o pajiște cu clopoței!

LIBRIS | We know BOOKS

Patimi fără săptămână

Și da și nu și nu și da
se tânguie Cireșul
din grădina mea,
cu frunzele abia ivite,
de parcă-ar vrea să mă invite,
să îi ascult meteahna...

Crăiesele-mirese dimprejur
pline de floare,
gârbovite de ninsoare,
cu petale supărate așteptând
Măritul Soare,
nu-nțeleg fapta drăcească
survenită-n prag de seară,
cum gâlceava omenească
a bătut azi-noapte
frunza și floarea cerească?!

Îți înțeleg tristețea
și suferința ta o simt,
când păsările-și caută cuibul
pe crengi înzăpezite de curând...

De ce mă doare și pe mine?
mâhnirea ta-mi curge prin vine
și stau la geam să te privesc
să îți trimit o gărgăriță alinare,
Cireșul meu cu ceru-n piept

LIBRIS

Plaja cu Îngeri
We know
books

și flori în așteptare,
nimic nu ne atinge în această zi,
nici frigul, nici zăpada de april,
pentru că toate-s trecătoare
în Săptămâna Mare...

Fuioare de fum se risipesc în vale
pe unde nimeni n-a trecut vreodată,
doar șipot de pâraie deșirate în șuvoaie
limpezi, cristaline,
ofrandă-ți sunt tăcerile divine
și câțiva pescuți rătăcitori prin prund;

din râvna munților chemare
se-înălță praznicul în toi
până la crucile-nsemnate
de Îngeri jucăuși prin caprifoi;

ploi de stele și luceferi
par că se-ntâlnesc,
în largi întunecate înălțimi,
în izbucniri de forme și lumini,
străine înțelesurilor noastre...

Și caii trec amețitor
cu pași muițați în rouă,
și din adânc străfulgerat
timid a început să plouă ...

Pe o scară prea lumească,
într-o stare mult cerească,
urcă ziditorii de Lumină trăitori
și eu...
visam că zbor,

pe cerul transparent al unui gând sonor,
în si bemol minor,
venit din viitor,
copleșitor!

Din brațe-mi săltau aripi străvezii,
picioarele-mi alunecau prin funii argintii,
pe cap purtam coroana unei zile
în Alb-Strălucitor,
ea vine...